

[Bouet.]

højtærede Ministers og den ærede socialdemokratiske Ordførers Opmærksomhed, at jeg, straks efter at jeg havde taget Ordet, gav Udtryk for min personlige Opfattelse og bagefter fremsatte den Opfattelse, som Flertallet af mit Parti har. Jeg gentager, at jeg har Sympati for Sømændene og deres Kaar, og at denne Sympati deles af nogle af mine Partifæller. Jeg tror derfor, det vilde være uklogt af den højtærede Minister at søge at forcere Arbejdet igennem, thi Lovforslaget trænger til en Belysning. Selv med Sympati for Sømændene, hvad f. Eks. ogsaa det ærede Medlem Hr. Rager gav Udtryk for, er det en Nødvendighed, at man undersøger, hvorledes de her foreslaaede Bestemmelser vil virke ind paa Søfolkenes Stilling. Vi er her paa et Omraade, hvor man ikke lige kan springe ud i det. Og det er ikke tilstrækkeligt at henvise til, at man i Sverige har kunnet klare sig med den Lov, der nu har virket i en Række Aar. Thi dette Lovforslag gaar paa et afgørende Punkt langt videre, end den svenske Lov gør netop med Hensyn til Tjenesten til Søs, hvor den svenske Lov har 12 Timers Arbejdstid, medens der her foreslaas 8 Timer, hvilket vil foraarsage en betydelig Forøgelse af Udgifterne.

Udvalget maa have Tid til at undersøge disse Spørgsmaal paa en betryggende Maade; og hvis den højtærede Minister vil have nogen Mulighed for at faa Lovforslaget gennemført, tror jeg, det vil være klogt at stille sig forstaaende med Hensyn til Udvalget og dets Arbejdstid.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen var naturligvis generet af, at jeg havde gjort opmærksom paa, at Vedtagelsen af dette Lovforslag formentlig vilde kunne medføre, at man i Stedet for Arbejdskonflikt med deraf følgende Gadeoptøjer og deslige for det ærede Medlem saa overordentlig velbehagelige Foreteelser kunde faa forbedret de Menneskers Kaar, det drejer sig om, ved denne Lovgivning og en eventuel paafølgende fredelig Forhandling. Ja, jeg forstaa saa godt, at det ærede Medlem er uenig med mig paa dette Punkt, for det ærede Medlem driver overhovedet kun sin Politik for at hidføre de Bevægelser, der kan foregaa uden for denne Sal, det ærede Medlem tænker overhovedet ikke paa de Mennesker, hvis Skæbne han spiller med, han har visse dybere Formaal, de er vel noget taa-gede, noget uklare, men han ofrer alt for at naa dem, de skal naas gennem Revolte,

og det ærede Medlem har gennem mange Aar i den ringe Stil, der har været givet efter hans hele Format, været excellent i at arrangere smaa Optøjer rundt omkring, hvor han selv, skønt han har været nærværende, altid har undgaaet paa nogen Maade at maatte betale for, hvad der er kommet ud af det, hvorimod en Del af dem, han kalder de klassebevidste Arbejdsfæller, eller hvad det er for Udtryk, han bruger, i høj Grad har maattet tage Konsekvenserne af, hvad det ærede Medlem har foreledt dem til, uden at jeg tror, det ærede Medlem kan paavise, at der efter en eneste af de Strejker, der har været ledsaget af saadanne Optøjer, eller efter Optøjer, hvor der ikke har været Strejke, er kommet en eneste Smule godt ud af det for de Arbejdere, hvis Interesser, han paastaar at han varetager.

Jeg kan derfor godt forstaa, det generer det ærede Medlem, naar han mærker, at sikkert langt den største Del af den danske Arbejderbefolkning har set og forstaaet, at de naar bedre frem ad den parlamentariske Vej som Hovedregel fremfor som eneste Regel at følge det ærede Medlems ganske bizarre Anvisning.

I Anledning af de Udtalelser, der ellers er faldet, kunde jeg have Lyst til at sige til det ærede Medlem Hr. Duborg, at det forekommer mig at være en noget stærk Udtalelse, han kom med, at det danske Landbrug ikke havde kunnet glæde sig ved Lydhørhed fra Rigsdagens Side. Jeg ved meget vel, at Landbruget ikke har opnaaet, hvad det vilde, og jeg er heller ikke uenig i, at man maaske paa visse Punkter i Lovforanstaltninger kunde være gaaet længere over for Landbruget.

Naar der, som det skete efter det ærede Medlem Hr. Duborgs Partis Ønske, bliver nedsat en sagkyndig Kommission, en Kommission, fra hvilken Politik er holdt ude, og denne afgiver Betænkning og paaviser visse Foranstaltninger, der skal foretages, er det givet, at det i hvert Fald paa den, der ikke selv praktisk har med Landbrug at gøre, gør et ikke ringe Indtryk, at upartiske sagkyndige fastslaar noget saadant; men det gør naturligvis saa ogsaa et noget ejendommeligt Indtryk, naar de, der skulde hjælpes, viser det tilbage og nægter at vedtage det for saa bagefter at komme og beklage sig over, at de ikke har opnaaet, hvad de vilde. Naa, der er ikke Tvivl om, hvad der ligger bagved, det ærede Medlem Hr. Duborg repræsenterer vist et Landbrug af en Størrelsesorden, som har sine særlige